

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДВНЗ «КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені ВАДИМА ГЕТЬМАНА»**

ФАКУЛЬТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА УПРАВЛІННЯ

**«СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО: ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА
ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД»**

**Збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної конференції
18 травня 2018 року**

Київ 2018

УДК 658.114:364.2](06)

С 70

Соціальне підприємництво: теорія, практика та міжнародний досвід
[Електронний ресурс]: Зб. матеріалів Міжнародної науково-практичної
конференції; 18 травня 2018 р. – К.: КНЕУ, 2018.

-275 с.

ISBN 978-966-926-237-0

У Збірнику містяться матеріали, що були подані на Міжнародну
науково-практичну конференцію «Соціальне підприємництво: теорія,
практика та міжнародний досвід» (18 травня 2018 року).

Для науковців, викладачів, аспірантів і студентів економічних
спеціальностей вищих навчальних закладів освіти.

УДК658.114:364.2](06)

Автори є цілком відповідальними за висловлені ідеї, висновки та пропозиції.

Матеріали публікуються в авторській редакції.

*У разі використання матеріалів збірника
посилання на авторів і видання обов'язкове.*

*Розповсюджувати та тиражувати
без офіційного дозволу КНЕУ забороняється*

Головко О. М.

викладач кафедри кримінального права та правосуддя

Навчально-наукового інституту права і соціальних технологій ЧНТУ,

почесний науковець інституту

Fil. Dr. Jan-U. SandalInstitute (Finstadjordet, Norway)

Соціальне підприємництво в Україні: законодавчі ініціативи

З розвитком громадянського суспільства питання соціального підприємництва набуло особливого суспільного резонансу у зв'язку з тим, що правової бази для здійснення такої діяльності немає, однак, по факту, найбільш активними в Україні за цим напрямом є громадські організації та об'єднання (NGO), а також благодійні організації.

Звернувшись до ч. 1 ст. 1 Закону України «Про громадські об'єднання» з'ясовуємо, що метою діяльності громадських об'єднань є, серед ряду інших, задоволення суспільного інтересу, що підпадає під ідею соціального підприємництва. Однак, відповідно до ч. 5 ст. 1 цього ж закону: «Громадське об'єднання може здійснювати діяльність зі статусом юридичної особи або без такого статусу. Громадське об'єднання зі статусом юридичної особи є непідприємницьким товариством, основною метою якого не є одержання прибутку». Тобто, навіть громадське об'єднання зі статусом юридичної особи, по-перше, не є підприємством, по-друге, його основною метою не є одержання прибутку. Ці дві тези, по суті, є взаємовиключними та підтверджують невідповідність даного добровільного об'єднання статусу соціального підприємництва.

Виходячи з цього логічно зауважити, що соціальне підприємництво в Україні, яке по факту вже існує, формує запит на розробку та прийняття фундаментальної законодавчої бази для повноцінного функціонування та розвитку даного напрямку діяльності.

Варто підтримати тезу Голуб'яка Н.Р. про те, що «державі необхідно відігравати вагомую роль у створенні й розвитку соціальних підприємств, зокрема, необхідно розробити спеціальну законодавчу базу, відповідну програму розвитку з визначеними пріоритетами фінансової підтримки, створити інструменти залучення бізнесу й громадських організацій для розвитку соціального підприємництва, а також сформувати сприятливі умови у сфері оподаткування» [1, с. 17].

Дійсно, законопроект про соціальне підприємництво в Україні має містити тлумачення основних понять та механізмів його функціонування, а також чіткі напрями правової політики щодо таких підприємств.

Деякі науковці проводять інші аналогії з організаціями, які по роду діяльності можна віднести до категорії соціальних підприємств. Так, Давидовська Г. І. акцентує: «У Законі «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» чітко вказувалося, що громадські організації людей з інвалідністю можуть створювати господарські підприємства і заробляти на цьому гроші. Це можна вважати прототипом соціальних підприємств» [2, с. 107].

Зазначимо, що в Україні найбільш відомим з цього питання є проект Закону про соціальні підприємства від 23.04.2015, який не був прийнятий. Також, згідно з Постановою ВРУ «Про порядок денний восьмої сесії Верховної Ради України восьмого скликання» від 20.03.2018 № 2351-VIII проект Закону про соціальні підприємства за реєстраційним номером 2710 було віднесено до розділу II «Питання, які доручається підготувати і доопрацювати для розгляду на сесії». Цікаво, що даний законопроект, виходячи з даних, наданих на офіційному сайті Верховної Ради України так і не було розглянуто.

На нашу думку, даний законопроект дійсно потребує доопрацювання, особливо в аспекті визначення належності суб'єктів господарювання до категорії «соціальне підприємство». За даним проектом це питання має відноситись до сфери компетенції так званої Міжвідомчої комісії з державної підтримки соціальних підприємств, статус якої не визначений. Більше того,

законопроект не пропонує чіткого переліку критеріїв встановлення відповідності статусу «соціальне підприємство».

На завершення хотілося б нагадати саму сутність соціального підприємництва, звернувшись дотези норвезького експерта з соціального підприємництва та інновацій Яна-Урбана Сандаля про те, що успішне соціальне підприємництво спричиняє собою значні зміни у соціальному секторі, сприяє підвищенню якості життя для всіх людей без будь-якої дискримінації, формуванню більш справедливого суспільства та розвитку демократії [3, с. 23].

Отже, питання формування законодавчої бази для розвитку соціального підприємництва в Україні потребує уваги не тільки з боку представників громадського сектору та науковців, а й суб'єктів законодавчої ініціативи.

Список використаних джерел:

1. Голуб'як Н. Р. Соціальне підприємництво як механізм вирішення соціально-політичних проблем. *S.P.A.C.E. Society, Politics, Administration in Central Europe*. 2017. Вип. 2. С. 16-20.

2. Давидовська, Г. І. Проблеми соціального підприємництва в Україні. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2016. Вип. 7 Ч. 1. С. 106–109.

3. Jan-U. Sandal. Human Resource Development in Global Social Entrepreneurship. *HRD Journal, International Graduate Studies Human Resource Development Center Burapha University*. 2014. Vol. 5. № 1. Pp. 22-27.

**«СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО: ТЕОРІЯ,
ПРАКТИКА ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД»**

*Збірник матеріалів
Міжнародної науково-практичної конференції
18 травня 2018 року*

Видано в авторській редакції

Обсяг 11,46 д.ар.
Зам. № 18-5454